

“Fascism became an all-purpose term because one can eliminate from a fascist regime one or more features, and it will still be recognizable as fascist. But in spite of this fuzziness, I think it is possible to outline a list of features that are typical of what I would like to call Ur-Fascism, or Eternal Fascism. These features cannot be organized into a system; many of them contradict each other, and are also typical of other kinds of despotism or fanaticism. But it is enough that one of them be present to allow fascism to coagulate around it.”

Charlie Stross blogunda okuduğum bir yazıda, Umberto Eco’dan yukarıdaki alıntıyı yapmış.

Faşizm hakkında, Ur-Faşizm veya Ebedi-Faşizm diye bir yazısı var Eco’nun. Faşist rejimlerin bir iki özelliklerini kaybetseler dahi Faşist kalmaya devam edeceklerini anlatmış. Faşizm’in sistematik bir tarifi yapılamaz-mış ve yapılsa dahi söyleneceklerin çoğu birbiriyle çatışır-mış ve bu özellikler, despotizm ve fanatiklik gibi diğer *zararlılarda* da bulunurmuş.

Yani Faşizm’i tarif edemem ama görünce bilirim durumu.

Bu bana neredeyse bir *itiraf* gibi geldi. Eco’nun yazısının bütününü de buldum, onu da okuyorum ama bu alıntının gösterdiği, Arapların kendilerinden olmayan herkese Acem, Yunanlıların barbar, Yahudilerin *goyim*, Türklerin *gavur* dediği gibi, Sosyalist takımının da kendisinden olmayan herkese *Faşist* dediği oldu. Buradaki fark belki şu: Düşman *organize* olmuşsa Faşist, organize olmamış, kendi cebini düşünen biriye *burjuva* deniyor. O kadar bir ayrım yapmışlar...

Tarif edemediğin bir sıfatla insanları sınıflandırmak, onlardan düşman üretmek, *insanlığın umudu* olmakla alakalı sanırım. Bir kere kendini *altın nesil* kabilinden, *ileri* veya *çağdaş* bir fırka gibi görmeye başladığında, geri kalanlardan düşman üretmeye de *hakkın* oluyor.

Belki de bu sebeple başarılı olamıyorlar. Belki bu sebeple bir faydaları yok.